

P. B. Shelleii de Osymandya poema

Latinis versibus hexametris redditum a T. S. Sipola

in lucem editum a. d. v Id. Iunias anno MMXXII

de Osymandya

Obviam oberrans fit quidam antiqui mihi regni,
qui: "Sine trunco stant duo tam lapidaria crura,
in deserto", inquit, "magna, prope et in sabulone
submersum fractum iacet os, adductum ita, cuius
labra ita rugosa et sic tranquillo imperio frons
sculptorem motus illos bene, quique supersunt,
his in rebus nunc impressos haud animosis
rite manu, quae effinxit eos, animis, qui aluerunt,
cognovisse ferunt. Haec verba basis mihi praefert:
'Rex ego regum sum, nomen Osymandya adopto:
haec opera aspicitis, et desperate, superbi!'
Nil aliud restat. Ad tabem ubicumque ruinae
deinde colossicae et immensa et nuda invicem arena
desolata obtenditur hic tam plana, ibi longe."

Conspectus fontis Anglici

Glirastes [i.e. Shelley, P. B]. (1818, Jan 11). Original Poetry. Ozymandias. *The Examiner*, 24.